

Việt kiều

Retransmis par Maryse Dung MC 67

*Tình online có lắm điều lý thú,
Chỉ tội thay cho mấy chú Việt kiều.
Nàng hai mươi, tập tễnh bước vào yêu,
Chàng năm mấy, tuổi xế chiều sống dậy.
Yêu say đắm, yêu chẳng cần che đậy,
Từ quen nhau, chàng cảm thấy yêu đời.
Tóc hoa râm, cặp mắt kiếng đôi môi,
Chàng nhuộm lại, rồi chơi thêm kiếng mát.
Chải mái tóc y chang Châu Nhuận Phát,
Sửa dáng đi chẳng khác Lưu Đức Hoà.
Chàng tin rằng mình có số đào hoa,
Nên mới grab được một cô bồ nhí.
Nhưng chuyện đời có nhiều khi phi lý,
Vừa quen nhau mới chỉ một tháng tròn.
Nàng thì thầm, "Anh yêu có nhớ hôn?
Đúng một tháng, tặng em quà kỷ niệm."
Dân cắt cò, cả một đời cần kiệm,
Chàng nghe xong chết lịm nửa con người.
Nhưng vì yêu nên cũng ráng gượng cười,
Ra nhà bank rút tiền mua chiếc nhẫn.
Được vài hôm nàng lại làm mặt giận,
"Nói yêu em mà chẳng hiểu cho em
Chat ở ngoài dịch vụ hồng tự nhiên,
Anh hãy gởi ít tiền mua vi tính."
Đang khi yêu, chàng giống như thằng lính,
Chỉ cúi đầu nghe lệnh của quan bà.
Một ngàn đô, nghĩ lại cũng xót xa,
Nhưng thôi kệ, để vui lòng người đẹp.
Bóp của chàng cứ mỗi ngày mỗi xẹp,
Rồi một hôm người đẹp lại phán rằng,
"Từ nhà em ra ngoài phố chẳng gần
Em cần có mấy ngàn mua A-móc."
Say men tình, chàng trở thành thằng ngốc,
Còn bao nhiêu cũng "ma róc" đem dâng.*

*Vi đã lỡ mạo danh là bác sĩ,
Có lẽ đâu nghèo hơn bác thằng Bần.
Chàng kẹt quá rút dần tiền tín dụng,
Để gởi về cung phụng cho người thương.
Trời xui chi cái cảnh đời ngang trái,
Chàng đi làm, nàng lại được lãnh lương.
Rồi một hôm, chàng quyết định hồi hương
Về Việt Nam thăm người tình bé nhỏ.
Tạm giả biệt với cuộc đời cắt cò,
Khoác vét-tông làm bác sĩ chuyên khoa.
Đến phi trường mãi chẳng thấy nàng ra,
Chàng nôn nóng vẫy taxi đi kiếm.
Tìm đến nơi nổi mừng vui tắt lịm,
Nàng đang ngồi âu yếm với một người.
Chàng ghen ngào không nói được một lời,
Khi nàng hỏi, "Bác ơi, tìm ai đó?
Tôi với bác chưa từng gặp mặt nhau
Sao bỗng nhận là người quen vô có?"*

*Gã thanh niên bỗng chồm lên, hùng hổ
"Ông đi mau, tui xuyt chó bây giờ."
Chàng buồn thiu đưa cặp mắt thần thờ,
Đón taxi để đi tìm khách sạn.
Trở về Mỹ sống chuỗi ngày buồn chán,
Chàng mới thề muôn kiếp hận đàn bà.
Đôi khi ngồi nghĩ lại thấy xót xa,
Thiệt là tức, đã già còn đại giá.*

(Không rõ tác giả)